

2. Påskedag

Tekster, salmer og bønner for os selv, for andre og for livet i den nære og store verden

- beregnet til stille egen læsning eller højtlesning i hjemmet

Bøn:

Min Gud, jeg behøver ikke at klatre op til himlen for at tale med dig.

Jeg behøver ikke hæve stemmen for at du skal høre mig.

Selvom jeg bare hvisker ganske tyst, hører du mig allerede, for du er i mig.

Jeg bærer dig i mit hjerte.

Der kan jeg finde dig.

Teresa af Avila (1515-1582)

Salme: [Klik her for musik til salmen - sang v/ Lise Petersen](#)

1. Påskeblomst! hvad vil du her?

Bondeblomst fra landsbyhave

uden duft og pragt og skær!

hvem er du velkommen gave?

Hvem mon, tænker du, har lyst

dig at trykke ømt til bryst?

Mener du, en fugl tør vove

sang om dig i Danmarks skove?

2. Ej i liflig sommerluft
spired du på blomsterstade,
ej så fik du rosens duft,
ikke liljens sølverblade;
under vinterstorm og regn
sprang du frem i golde egn,
ved dit syn kun den sig fryder,
som har kær, hvad du betyder.

3. Påskeblomst! men er det sandt:

Har vi noget at betyde?
Er vor prædiken ej tant?
Kan de døde graven bryde?
Stod han op, som ordet går?
Mon hans ord igen opstår?
Springer klart af gule lagen
livet frem med påskedagen?

4. Kan de døde ej opstå,
intet har vi at betyde,
visne må vi brat i vrå,
ingen have skal vi pryde;
glemmes skal vi under muld,
vil ej vokset underfuld
smelte, støbes i det dunkle
og som lys på graven funkle.

5. Påskeblomst! en dråbe stærk
drak jeg af dit gule bæger,
og som ved et underværk

den mig hæver, vederkvæger:

Hanegal og morgensang,
synes mig, af den udsprang;
vågnende jeg ser de døde
i en påske-morgenrøde.

6. Ja, jeg ved, du siger sandt:

Frelseren stod op af døde!
Det er hver langfredags pant
på en påske-morgenrøde:
Hvad er segl og sværd og skjold
mod den Herre kæk og bold?
Avner kun, når han vil ånde,
han, som svor os bod for vånde.

*1 Kor 15,12-20
N.F.S. Grundtvig 1817. Bearbejdet 1935.*

Fra Salmernes Bog læses: Salme 16 vers 5-11:

Herre, du min tilmålte del og mit bæger,
du sikrer min lod.
Målesnorene tildelte mig herlige steder,
jeg kan fryde mig over min ejendom.
Jeg vil prise Herren, som råder mig,
ja, om natten får jeg vejledning i mit indre.
Jeg har altid Herren for øje,
han er ved min højre side, og jeg vakler ikke.
Derfor glæder mit hjerte sig, og min sjæl jubler,
ja, mit legeme skal bo i tryghed.
For du vil ikke prisgive mig til dødsriget,
din fromme vil du ikke lade se graven.

Du lærer mig livets vej,
du mætter mig med glæde for dit ansigt,
du har altid herlige ting i din højre hånd.

Bøn:

I dig er der lys
Inde i mig er der mørke,
men hos dig er der lys.
Jeg er ensom,
men du lader mig ikke alene.
Jeg er svag,
men hos dig er der hjælp.
Jeg er urolig,
men hos dig er der fred.
Inde i mig er der bitterhed,
men hos dig er der tålmodighed.
Jeg forstår ikke dine veje,
men du kender den vej, jeg skal gå.

Dietrich Bonhoeffer (1906-1945)

Bøn:

Herre, Jesus Kristus,
vi løfter vore øjne til dit kors.
Lad os se din dybe ydmygelse
og indse, at hvor du er,
skal også dine tjenere være.
Fri os fra angsten i lidelsen,
og giv os kraft til at følge dig.
Amen

J.C.F. Heinzelmann (1762-1830)

Fra 1. Korintherbrev læses kapitel 15 vers 12-20:

Men når det prædikkes, at Kristus er opstået fra de døde, hvordan kan så nogle af jer sige, at der ikke findes nogen opstandelse fra de døde? Hvis der ikke findes nogen opstandelse fra de døde, er Kristus heller ikke opstået; men er Kristus ikke opstået, er vores prædiken tom, og jeres tro er også tom. Vi kommer så også til at stå som falske vidner om Gud, fordi vi har vidnet imod Gud, at han har oprejst Kristus, som han altså ikke har oprejst, hvis døde ikke opstår. For hvis døde ikke opstår, er Kristus heller ikke opstået; men er Kristus ikke opstået, er jeres tro forgæves, så er I stadig i jeres synder, og så er også de, som er sovet hen i Kristus, gået fortabt. Har vi alene i dette liv sat vort håb til Kristus, er vi de ynkværdigste af alle mennesker.

Men nu er Kristus opstået fra de døde som førstegrøden af dem, der er sovet hen.

Bøn:

Hellige Gud og himmelske Fader!

Du er vores værn og sikre tilflugtssted til alle tider.

Også når den verden, vi kender, glider os af hænde.

Kom til os med din fred!

Opstandne Kristus, vor frelser og ven!

Du er verdens lys, og den vej vi kan gå.

Driv det mørke bort, som nu truer og gør os bange!

Kom til os med dit lys!

Gud Helligånd, som trøster og løfter os op!

Du giver nye kræfter, så håbet igen kan fylde os med mod.

Lad håbet og glæden ved at kende dig drive frygten bort.

Kom til os med dit nærvær!

Bodil Skjøtt

Fra Johannesevangeliet læses kapitel 20 vers 1-10

Den første dag i ugen, tidligt om morgenen, mens det endnu var mørkt, kom Maria Magdalene ud til graven, og hun så, at stenen var flyttet fra graven. Så løber hun hen til Simon Peter og til den anden discipel, ham, som Jesus elskede, og siger til dem: »De har flyttet Herren fra graven, og vi ved ikke, hvor de har lagt ham.« Så kom Peter og den anden discipel og ville ud til graven. De løb begge to, men den anden discipel løb foran, hurtigere end Peter, og nåede først til graven; han bøjede sig ind og så linnedklæderne ligge der, men han gik ikke ind. Simon Peter, som fulgte efter ham, nåede nu også frem; han går lige ind i graven og ser linnedklæderne ligge der og klædet, som Jesus havde haft over hovedet; det lå ikke sammen med linnedklæderne, men rullet sammen på et sted for sig selv. Da gik også den anden discipel derind, han, som var kommet først til graven, og han så og troede. Indtil da havde de nemlig ikke forstået Skriftens ord om, at han skulle opstå fra de døde. Disciplene gik så hjem igen.

Bøn:

Som regnen skjuler stjernerne og efterårstågerne bakkerne,

som skyerne dækker himlens blå,

således skjuler min skæbnes mørke hændelser

dit ansigts lys for mig.

Og dog ved jeg, at din hånd

holder mig fast i mørket

- og det er mig nok.

For snubler jeg end på min vej,
falder du dog aldrig.

Gælisk bøn

Bøn:

Herre, i dine arme er jeg sikker.
Når du holder mig, har jeg intet at frygte.
Jeg ved intet om fremtiden, men jeg stoler på dig.

Frans af Assisi (1181-1226)

Bøn:

Herre, giv mig

- åbne øjne, så jeg ser min næste
- åbne øren, så jeg hører, hvad min nabo savner
- åbne hænder, som giver det videre, som jeg selv har fået
- stærke arme, som kan tage fat, hvor der er brug for det
- sikre fødder, som kan bære mig langt omkring
- et åbent hjerte, som kan føle med
- kærlighed, som kan elske uden at kræve gengæld
- håb, som giver tillid
- giv mig din ånd, som gør mig fri.

Efter Heinz Pangels: Vertrauter Umgang mit Gott (1996)

Fra Johannesevangeliet læses kapitel 20 vers 11-18

Men Maria stod udenfor ved graven og græd. Som hun nu stod der og græd, bøjer hun sig ind i graven og ser to engle i hvide klæder sidde dér, hvor Jesu legeme havde ligget, én ved hovedet og én ved fødderne. De sagde til hende: »Kvinde, hvorfor græder du?« Hun svarede: »De har flyttet min Herre, og jeg ved ikke, hvor de har lagt ham.« Da hun havde sagt det, vendte hun sig om, og hun så Jesus stå der; men hun vidste ikke, at det var Jesus. Jesus sagde til hende: »Kvinde, hvorfor græder du? Hvem leder du efter?« Hun mente, det var havemanden, og sagde til ham: »Herre, hvis det er dig, der har båret ham bort, så sig

mig, hvor du har lagt ham, så jeg kan hente ham.« Jesus sagde til hende: »Maria!« Hun vendte sig om og sagde til ham på hebraisk: »Rabbuni!« – det betyder Mester. Jesus sagde til hende: »Hold mig ikke tilbage, for jeg er endnu ikke steget op til Faderen; men gå hen til mine brødre og sig til dem: Jeg stiger op til min fader og jeres fader, til min Gud og jeres Gud.« Maria Magdalene gik hen og fortalte disciplene: »Jeg har set Herren,« og at han havde sagt dette til hende.

Bøn:

Vær med os i dag:

i os for at gøre os rene,

over os for at rejse os,

under os for at støtte os,

foran os for at lede os,

bag os for at tøjle os,

omkring os for at beskytte os.

Sankt Patrick (omkring år 400)

Bøn:

Herre, fri mig fra at fortvivle.

Hjælp mig til i stedet for at påkalde dig

ud af min dybe bedrøvelse,
indtil du finder, at tiden er kommet
til at fri mig ud af nøden.
For du har lovet at høre
dem, som påkalder dit navn.
Du, vor Far i Himmelen
har ofte før hjulpet dem, som søgte dig.
Som den tørre jord længes efter regn,
sådan tørster min sjæl efter dig.
Vis mig vejen.
Lad din stærke hånd føre mig ud af bedrøvelsen.
Hjælp mig, o Jesus Kristus. Amen

Olaus Petri (1493-1552)

Fader vor

Du, som er i himlene!
Helliget blive dit navn, komme dit rige,
ske din vilje som i himlen,
således også på jorden;
Giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er riget og magten og æren i evighed.
Amen!

Jesus Kristus (omkring år 33)

Salme: [Klik her for musik til salmen - sang v/ Lise Petersen](#)

1. Jesus lever, graven brast,
han stod op med guddomsvælde,
trøsten står som klippen fast:
at hans død og blod skal gælde.
Lynet blinker, jorden bæver,
graven brast, og Jesus lever!

2

2. Jeg har vundet, Jesus vandt;
døden opslugt er til sejer,¹
Jesus mørkets fyrste bandt,
frihed jeg ved Jesus ejer;
åben har jeg Himlen fundet,
Jesus vandt, og jeg har vundet!

Johan Nordahl Brun 1786.

GLÆDELIG PÅSKE

